

trol, kan Indenrigsministeriet fortsat behandle klagen.

Det foreskrives endelig i bestemmelsen i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler, at en klage til indenrigsministeren efter § 48, stk. 1, ikke har opsættende virkning, jf. § 48, stk. 1, 3. pkt. Bestemmelsen gælder alle de situationer, hvor der i medfør af § 48, stk. 1, er klageadgang over politiets afgørelser til indenrigsministeren, herunder også politiets afgørelser om afvisning efter § 28 og politiets beslutning om at iværksætte de i §§ 34 og 36 nævnte foranstaltninger.

Til nr. 14

Bestemmelsen, der er udformet i overensstemmelse med et af forslagene i Per Sørensen-udvalgets 2. delbetænkning, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger pkt. 4.8., regulerer dels Flygtningesnævnets sammensætning, dels hvilke sager der skal behandles i et stort nævn, og hvilke der skal behandles i et lille nævn.

Som noget nyt bliver udgangspunktet, at en sag behandles i et lille nævn bestående af 3 medlemmer. Dette fremgår af *stk. 1*, der tillige præcist angiver, hvorledes dette nævn skal være sammensat.

Sager af principiel karakter skal dog behandles i et stort nævn bestående af 7 medlemmer, hvilket fremgår af *stk. 2*, som ligeledes angiver, hvorledes nævns sammensætningen i disse sager skal være.

Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.8.

Det fremgår af *stk. 3*, at almindelige retningslinier for nævnets arbejde m.v., herunder retningslinier for, hvilke grupper af sager der er principielle og derfor bør behandles i et stort nævn, drøftes af et koordinationsudvalg, der har 7 medlemmer. Bestemmelsen regulerer ligeledes Koordinationsudvalgets sammensætning.

Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.8.

Af *stk. 4* følger, at sager, hvor betingelserne for at give asyl åbenbart må anses for opfyldt, kan behandles af formanden eller en af næstformændene alene. Såfremt en asylansøger i henhold til denne ordning gives asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 2, (de facto-status), vil den pågældende kunne begære statusspørgsmålet afgjort af Flygtningenævnet.

I *stk. 5* er det nu præciseret, at en beskikkelsesperiode for et nævnsmedlem, der hidtil fast har været 4 år, kan være af kortere varighed. Om begrundelsen herfor henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.8.

Til nr. 15

Ved den ny affattelse af *stk. 2* i § 53 a tilvejebringes en ny ordning, hvorefter et afslag fra Direktoratet for Udlændinge på opholdstilladelse efter § 7 til en udlænding, der opholder sig her i landet, automatisk anses for påklaget til Flygtningenævnet. Som et led heri erstattes politiets forkyndelse af direktoratets afgørelse af en skriftlig underretning til asylansøgeren om afgørelsen. I underretningen skal asylansøgeren gøres opmærksom på, at vedkommende har ret til at forblive i landet, indtil Flygtningenævnet har truffet afgørelse, jf. herved § 53 a, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 16

Den foreslåede regel, hvorefter Flygtningenævnet kan afslå at beskikke den advokat, som asylansøgeren ønsker beskikket, og i stedet beskikke den advokat, udlændingen i stedet måtte ønske, bør som altovervejende hovedregel, men efter et konkret skøn anvendes i situationer, hvor asylansøgerens oprindelige valg af advokat vil medføre en væsentlig forlængelse af berammelsestiden for nævnet. Det forudsættes i den forbindelse, at den advokat, som nævnet i givet fald måtte beskikke i stedet for den af ansøgeren ønskede, er fortrolig med at føre sager for nævnet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.1.

Til nr. 17

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 18

Der er tale om en konsekvensrettelse.

I § 56, stk. 1, 3. pkt., foreskrives, at sager, der behandles i et lille nævn efter § 53, stk. 3, kan behandles på skriftligt grundlag i det omfang, der er enighed herom.

Som følge af forslaget til en ny model for fordelingen af sager mellem stort og lille nævn, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, er det nødvendigt at ændre henvisen i § 56, stk. 1, 3. pkt., da de små nævn nu er reguleret i § 53, stk. 1.

Til nr. 19

De foreslåede ændringer af udlændingelovens § 60, stk. 1, indebærer ud over de som følge af forslagets § 1, nr. 11, foretagne konsekvensrettelser, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 2, hvorefter det påhviler udlændingen at afgive oplysninger som sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Direktoratet for Udlændinge vil meddele betalingspålæg, jf. § 42 a, stk. 1, vil kunne straffes med bøde eller under skær-